

Son Ver Őu Amansız GidiŐe

– Nuray AYHAN • 17 Mart 2014

Zifiri karanlığın akabinde doğacaktır güneŐ
Aydınlığa gark olacak âlem!...

Telaffuzu zor cürümlerin gölgesinde zaman
Taarruza uğruyor birbirine kenetlenen gülüşlerimiz
Son defa mı kokluyoruz kırmızı gülleri
Varsın zalim zulmüne Őarkılar bestelesin
Teyakkuzda demlenen Őiirler güfteler yine bülbüller

Bak afakta tütüyor aşk buudlu sözler
Son ver Őu amansız gidiŐe
Oy benim can özüme yıldırımlar düşüyor
S/akladım düşlerimi bulutların ötesine
Ürkek bir güvercin kanatlanıyor müebbet nefesli

Hasrettik bunca zaman kafeslerdeydi mevsimler
Öyle bir iklimin öpüşleri dokunmamıŐtı leblerimize
Gizli baharlar neŐvünema bulmuŐtu...

İsraf etmemiŐtik yıllar var ki zalimce çiçekleri
KanatmamıŐtı yad ellerin insafsız lehçeleri bile...

Bilmiyorum bir daha filizlenir mi böyle bir bahar
Susarsak diner mi ağısı içine akan gözlerin yaŐı

Çok zaman geçmemiŐti bir zifiri karanlıktı gökyüzü
Aydınlığı çok mu gördünüz sevgiye dem tutan uzuvlarımıza

Haydi hep birden katlet aşk mađduru yüreklerimizi
Azaba alıŐık umutlarımızı yık bendini yıkan hallerinle

İsyan yok kırılan gönüllerimizde
Yine dua ile pas tutmuş basiretine tebessümler diliyoruz
AŞk ikliminde terbiye edilmiş kutlu nefeslerimizle...

Nuray AYHAN...

“Dost bî-vefa felek bî-rahm devran bî-sukûn / Dert çok hem-derd yok düşman kavî tali’ zebûn...” (Fuzuli)